

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2005/14/ES

z 11. mája 2005

ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 72/166/EHS, 84/5/EHS, 88/357/EHS a 90/232/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na prvú a tretiu vetu článku 47 ods. 2, článok 55 a článok 95 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (poistenie motorového vozidla) je osobitne dôležité pre občanov Európy, či sú držiteľmi poistenia, alebo poškodenými pri nehode. Je takisto dôležité pre poisťovacie spoločnosti, keďže tvorí dôležitú časť obchodu s neživotným poistením v Spoločenstve. Poistenie motorových vozidiel taktiež vplýva na voľný pohyb osôb a vozidiel. Preto by kľúčovým cieľom činnosti Spoločenstva v oblasti finančných služieb malo byť posilnenie a konsolidácia jednotného poistného trhu v poisťovaní motorových vozidiel.

- (2) Veľmi významný pokrok už v tomto smere dosiahla smernica Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti ⁽⁴⁾, druhá smernica Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel ⁽⁵⁾, tretia smernica Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel ⁽⁶⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel) ⁽⁷⁾.

- (3) Systém poisťovania motorových vozidiel v Spoločenstve potrebuje aktualizáciu a zlepšenie. Túto potrebu potvrdila porada s hospodárskymi odvetvami, spotrebiteľmi a združeniami poškodených.

- (4) Na účely vylúčenia možného nesprávneho výkladu ustanovení smernice 72/166/EHS a uľahčenia získania poistného krytia vozidiel s dočasnými evidenčnými číslami by sa definícia územia, na ktorom sa vozidlo obvykle nachádza, mala vzťahovať na územie štátu, ktorého evidenčné číslo vozidlo má bez ohľadu na to, či je evidenčné číslo stále alebo dočasné.

- (5) V súlade so smernicou 72/166/EHS sa za obvyklé sídlo vozidiel s falošnými alebo nelegálnymi evidenčnými číslami považuje územie členského štátu, ktorý vydal pôvodné číslo. Toto pravidlo často znamená, že kancelárie národných poisťovateľov sú povinné zaoberať sa hospodárskymi dôsledkami nehôd, ktoré nemajú spojitost s členským štátom, kde sú usadené. Bez toho, aby bolo zmenené

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 227 E, 24.9.2002, s. 387.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 95, 23.4.2003, s. 45.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 22. októbra 2003 (Ú. v. EÚ C 82 E, 1.4.2004, s. 297), spoločná pozícia Rady z 26. apríla 2004 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Európskeho parlamentu z 12. januára 2005 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Rozhodnutie Rady z 18. apríla 2005.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 103, 2.5.1972, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 84/5/EHS (Ú. v. ES L 8, 11.1.1984, s. 17).

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 8, 11.1.1984, s. 17. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 90/232/EHS (Ú. v. ES L 129, 19.5.1990, s. 33).

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 129, 19.5.1990, s. 33.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 181, 20.7.2000, s. 65.

všeobecné kritérium evidenčného čísla určovať územie, na ktorom sa vozidlo obvykle nachádza, osobitný predpis by mal upraviť prípady nehôd spôsobených vozidlami bez evidenčného čísla alebo s evidenčným číslom, ktoré nezodpovedá alebo už nezodpovedá vozidlu. V takom prípade a iba na účely likvidácie škody by za územie, kde sa vozidlo obvykle nachádza, malo byť považované územie, na ktorom sa nehoda stala.

- (6) S cieľom uľahčenia výkladu a uplatňovania termínu „náhodné kontroly“ v smernici 72/166/EHS je potrebné príslušné ustanovenie vysvetliť. Zákaz systematických kontrol poistenia motorových vozidiel by sa mal uplatňovať na vozidlá, ktoré sa obvykle nachádzajú na území členského štátu, ako aj na vozidlá, ktoré sa obvykle nachádzajú na území tretej krajiny, ale ktoré vstupujú z územia iného členského štátu. Povoľiť možno iba nesystematické kontroly, ktoré nie sú diskriminačné a vykonávajú sa ako súčasť kontroly, ktorej cieľom nie je výlučne kontrola potvrdenia o poistení.
- (7) Článok 4 písm. a) smernice 72/166/EHS povoľuje členskému štátu konať odchyľne od všeobecnej povinnosti uzatvoriť povinné poistenie vozidiel patriacich určitým fyzickým alebo verejných alebo súkromným právnickým osobám. Pre nehody spôsobené týmito vozidlami členský štát, ktorý takto odchyľne koná, musí menovať orgán alebo subjekt na náhradu škody poškodeným pri nehodách spôsobených v inom členskom štáte. S cieľom zabezpečiť, aby bolo riadne odškodné vyplatené nielen poškodeným pri nehodách spôsobených týmito vozidlami v zahraničí, ale aj poškodeným pri nehodách, ktoré sa stali v tom istom členskom štáte, kde sa vozidlo obvykle nachádza s alebo bez pobytu na tomto území, by sa mal vyššie uvedený článok zmeniť a doplniť. Členské štáty by ďalej mali zabezpečiť, aby sa zoznam osôb oslobodených od povinného poistenia a orgánov alebo subjektov zodpovedných za odškodnenie poškodených pri nehodách spôsobených takými vozidlami oznámil Komisii na účely uverejnenia.
- (8) Článok 4 písm. b) smernice 72/166/EHS povoľuje členskému štátu konať odchyľne od všeobecnej povinnosti uzatvoriť povinné poistenie vozidiel, pokiaľ ide o určité typy vozidiel alebo určité vozidlá, ktoré majú osobitné evidenčné číslo. V takom prípade môžu ostatné členské štáty pri vstupe na ich územie požadovať platnú zelenú kartu alebo zmluvu o hraničnom poistení, aby zabezpečili vyplatenie odškodnenia poškodených pri akýchkoľvek nehodách, ktoré môžu tieto vozidlá na ich územiach spôsobiť. Keďže však odstránenie hraničných kontrol v rámci Spoločenstva znamená, že nie je možné zabezpečiť, aby vozidlá prekračujúce hranicu boli kryté poistením, odškodnenie poškodených pri nehodách spôsobených v zahraničí už nemožno zaručiť. Navyiac by sa taktiež malo zabezpečiť, aby sa riadne odškodnenie dostalo nielen poškodeným pri nehodách spôsobených týmito vozidlami v zahraničí, ale aj v rovnakom členskom štáte, kde sa vozidlo obvykle nachádza. Preto by členské štáty mali zaobchádzať s poškodenými pri nehodách spôsobených týmito vozidlami rovnako ako s poškodenými pri nehodách spôsobených nepoistenými vozidlami. Ako je to skutočne stanovené v smernici 84/5/EHS, odškodnenie poškodených pri nehodách spôsobených nepoistenými vozidlami by sa malo vyplatiť odškodňujúcim subjektom členského štátu, v ktorom k nehode došlo. V prípade platieb poškodeným pri nehodách spôsobených vozidlami, ktoré majú výnimku, by si odškodňujúci subjekt mal uplatniť nárok voči subjektu členského štátu, kde sa vozidlo obvykle nachádza. Po období piatich rokov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice by Komisia mala, ak je to vhodné a so zreteľom na skúsenosti s výkonom a uplatňovaním tejto výnimky, predložiť návrhy na jej nahradenie alebo zrušenie. Príslušné ustanovenie v smernici 2000/26/ES by sa tiež malo vypustiť.
- (9) Na účely objasnenia rozsahu pôsobnosti uplatňovania smerníc o poistení motorových vozidiel v súlade s článkom 299 zmluvy by sa mal vypustiť odkaz na mimoeurópske územie členských štátov v článkoch 6 a 7 ods. 1 smernice 72/166/EHS.
- (10) Povinnosti členských štátov zaručiť poistné krytie aspoň čo sa týka určitej minimálnej výšky je dôležitým prvkom zabezpečenia ochrany poškodených. Minimálna výška uvedená v smernici 84/5/EHS by sa nemala aktualizovať len na základe inflácie, ale mala by sa tiež reálne zvyšovať v záujme zlepšenia ochrany poškodených. Minimálna výška poistného krytia v prípade ujmy na zdraví by sa mala vypočítavať tak, aby plne a spravodlivo odškodňovala všetkých poškodených, ktorí utrpeli veľmi vážne zranenia, a súčasne zohľadňovala malý výskyt nehôd s účasťou viacerých poškodených a malý počet nehôd, pri ktorých utrpeli viacerí poškodení veľmi vážne zranenia v rámci tej istej udalosti. Minimálna výška poistného krytia 1 000 000 EUR na poškodeného alebo 5 000 000 EUR na nehodu bez ohľadu na počet poškodených je odôvodnenou a primeranou sumou. Vzhľadom na uľahčenie zavedenia tejto minimálnej výšky by sa malo stanoviť prechodné obdobie piatich rokov odo dňa implementácie tejto smernice. Členské štáty by mali do tridsiatich mesiacov odo dňa implementácie smernice zvýšiť výšku poistného krytia najmenej na polovicu tejto úrovne.

- (11) Na účely zabezpečenia, aby sa minimálna čiastka krytia časom neznížila, by sa mala zaviesť klauzula pravidelnej kontroly, ktorá bude ako orientačné kritérium používať Európsky index spotrebiteľských cien (EISC) uverejňovaný Eurostatom, ako je stanovené v nariadení Rady (ES) č. 2494/95 z 23. októbra 1995 o harmonizovaných indexoch spotrebiteľských cien ⁽¹⁾. Je potrebné zaviesť procesné pravidlá, ktorými sa bude takáto kontrola riadiť.
- (12) Smernica 84/5/EHS, ktorá umožňuje členským štátom v záujme zabránenia podvodu obmedziť alebo vylúčiť platby zo strany odškodňujúceho subjektu v prípade škody na majetku spôsobenej neidentifikovaným vozidlom, môže v niektorých prípadoch zabrániť zákonnému odškodneniu poškodených. Možnosť obmedziť alebo vylúčiť odškodnenie na základe toho, že vozidlo nie je identifikované, by sa nemala uplatňovať tam, kde subjekt vyplatil odškodnenie za vážnu ujmu na zdraví ktorémukoľvek poškodenému pri tej istej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na majetku. Členské štáty môžu stanoviť prekročenie do hranice stanovenej v uvedenej smernici, za ktoré môže byť poškodený na majetku zodpovedný. Podmienky, za ktorých sa ujma na zdraví považuje za vážnu, by sa mali určiť vo vnútroštátnych právnych predpisoch alebo správnych opatreniach členského štátu, kde sa nehoda stala. Pri stanovovaní týchto podmienok môže členský štát okrem iného brať do úvahy to, či ujma na zdraví vyžadovala nemocničnú starostlivosť.
- (13) V súčasnosti umožňuje možnosť obsiahnutá v smernici 84/5/EHS členským štátom povoliť, do určeného stropu, prekročenia, za ktoré by bola poškodený zodpovedný v prípade škody na majetku spôsobenej nepoistenými vozidlami. Táto možnosť neprávom znižuje ochranu poškodených a vytvára diskrimináciu vo vzťahu k poškodeným pri iných nehodách. Mala by byť preto zakázaná.
- (14) Druhá smernica Rady 88/357/EHS z 22. júna 1988 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia, na uľahčenie účinného vykonávania slobody poskytovať služby (?) by mala byť zmenená a doplnená, aby umožnila pobočkám poisťovní stať sa zástupcami, pokiaľ ide o činnosti poistenia motorových vozidiel, čo sa už uskutočňuje pri iných poisťných službách.
- (15) Najväčším úspechom existujúcich právnych predpisov je zahrnutie každého cestujúceho vo vozidle do poisťného krytia. Tento cieľ by bol ohrozený, keby vnútroštátne právne predpisy alebo akékoľvek zmluvné ustanovenie obsiahnuté v poisťnej zmluve vylučovalo cestujúcich z poisťného krytia, pretože vedeli alebo mali vedieť, že vodič vozidla bol v čase nehody pod vplyvom alkoholu alebo inej omamnej látky. Cestujúci obyčajne nedokáže správne zhodnotiť hladinu intoxikácie vodiča. Cieľ odradenia osôb od toho, aby viedli vozidlo, keď sú pod vplyvom omamných látok, sa nedosiahne znížením poisťného krytia pre cestujúcich, ktorí sú poškodenými pri nehodách motorových vozidiel. Krytie týchto cestujúcich v rámci povinného poistenia motorového vozidla nepredurčuje zodpovednosť, ktorú na seba mohli prevziať podľa platných vnútroštátnych právnych predpisov, ani úroveň stanovenia výšky odškodného škôd pri konkrétnej nehode.
- (16) Osobnú ujmu a škodu na majetku, ktorú utrpeli chodci, cyklisti a iní nemotorizovaní užívatelia cesty, ktorí sú obyčajne najslabšími účastníkmi nehody, by malo pokrývať povinné poistenie vozidla účastného na nehode, kde majú nárok na odškodnenie podľa vnútroštátneho občianskeho práva. Toto ustanovenie nepredurčuje zodpovednosť za škodu alebo úroveň výšky odškodného pri konkrétnej nehode podľa vnútroštátnych právnych predpisov.
- (17) Niektoré poisťovacie spoločnosti vkladajú do poisťných zmlúv ustanovenia s účinkom, že zmluva sa ruší, ak vozidlo zostane mimo členského štátu, v ktorom je zaregistrované dlhšie než vymedzené obdobie. Tento postup je v rozpore so zásadou stanovenou v smernici 90/232/EHS, podľa ktorej by povinné poistenie motorových vozidiel malo pokrývať, na základe jednorazového poisťného, celé územie Spoločenstva. Preto by malo byť konkrétne uvedené, že poisťné krytie zostáva platné počas celého zmluvného obdobia bez ohľadu na to, či vozidlo zostane v inom členskom štáte určité obdobie bez toho, aby boli dotknuté záväzky podľa vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov týkajúce sa registrácie vozidiel.
- (18) Mali by sa vykonať opatrenia na uľahčenie získania poisťného krytia pre vozidlá dovezené z jedného členského štátu do druhého, aj keď vozidlo ešte nie je zaregistrované v členskom štáte určenia. Mala by sa umožniť dočasná výnimka zo všeobecného pravidla určujúceho členský štát, kde je umiestnené riziko. Na obdobie tridsiatich dní od dátumu, kedy sa vozidlo doručí, dá k dispozícii alebo odošle kupujúcemu, by sa členský štát určenia mal pokladať za členský štát, kde je umiestnené riziko.

(1) Ú. v. ES L 257, 27.10.1995, s. 1. Nariadenie zmenené a doplnené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).

(2) Ú. v. ES L 172, 4.7.1988, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2000/26/ES.

- (19) Ten, kto chce uzavrieť novú zmluvu o poistení motorového vozidla s iným poisťovateľom, by mal mať byť v pozícii vysporiadať svoju nehodu a škodový priebeh v rámci starej zmluvy. Poistenec by mal mať právo kedykoľvek požiadať o výpis škodových udalostí alebo potvrdenie o žiadnych škodových udalostiach za vozidlo alebo vozidlá, ktoré poistná zmluva pokrýva za obdobie najmenej piatich predošlých rokov zmluvného vzťahu. Poisťovacia spoločnosť alebo subjekt, ktorý členský štát mohol ustanoviť na poskytovanie povinného poistenia alebo na vydávanie takýchto výpisov a potvrdení, by takýto výpis alebo potvrdenie mal poistencovi poskytnúť do pätnástich dní od požiadania.
- (20) Na účely zabezpečenia riadnej ochrany poškodených pri nehodách motorových vozidiel by členské štáty nemali poisťovacím spoločnostiam povoliť, aby sa spoliehali na prekročenia voči poškodenému.
- (21) Právo uplatniť poistnú zmluvu a nárok na náhradu škody priamo voči poisťovacej spoločnosti je pre ochranu poškodeného pri každej nehode motorového vozidla veľmi dôležité. Smernica 2000/26/ES už poškodeným pri nehodách, ktoré sa stanú v inom členskom štáte, než je členský štát pobytu poškodeného, a ktoré sú spôsobené použitím poistených vozidiel, ktoré sa obvykle nachádzajú v členskom štáte, poskytuje právo priameho konania voči poisťovacej spoločnosti poskytujúcej krytie osobe zodpovednej za zodpovednosť za škodu. S cieľom uľahčiť účinnú a rýchlu likvidáciu škody a do maximálnej možnej miery sa vyhnúť nákladným súdnym konaniam by sa toto právo malo rozšíriť na poškodených pri každej nehode motorového vozidla.
- (22) Na zvýšenie ochrany poškodených pri nehodách motorových vozidiel by sa postup „odôvodnenej ponuky“ ustanovený v smernici 2000/26/ES mal rozšíriť na každý druh nehody motorového vozidla. Rovnaký postup by sa mal analogicky uplatňovať tam, kde nehodu likviduje systém kancelárií vnútroštátnych poisťovateľov stanovených v smernici 72/166/EHS.
- (23) S cieľom zjednodušiť žiadosť poškodeného o náhradu škody by sa informačné centrá zriadené v súlade so smernicou 2000/26/ES nemali obmedziť na poskytovanie informácií o nehodách, ktoré zahŕňa táto smernica, ale by mali byť schopné poskytnúť rovnaké informácie pre akúkoľvek nehodu motorového vozidla.
- (24) Podľa článku 11 ods. 2, v spojení s článkom 9 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach⁽¹⁾, môžu poškodené strany začať súdne konanie proti poskytovateľovi poistenia občianskoprávnej zodpovednosti v členskom štáte, v ktorom majú bydlisko.
- (25) Keďže smernica 2000/26/ES bola prijatá skôr ako bolo prijaté nariadenie (ES) č. 44/2001, ktoré pre množstvo členských štátov nahradilo Bruselský dohovor z 27. septembra 1968 v rovnakej veci, odkaz na tento dohovor by sa mal v tejto smernici vhodne upraviť.
- (26) Smernice Rady 72/166/EHS, 84/5/EHS, 88/357/EHS a 90/232/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny a doplnenia smernice 72/166/EHS

Smernica 72/166/EHS sa mení a dopĺňa takto:

1. V článku 1 sa bod 4 mení a dopĺňa takto:

a) prvá zarážka sa nahrádza takto:

„— územie štátu, ktorého evidenčné číslo má vozidlo bez ohľadu na to, či je evidenčné číslo stále alebo dočasné, alebo“;

b) dopĺňa sa nová zarážka, ktorá znie:

„— v prípadoch, ak vozidlo nemá evidenčné číslo alebo má evidenčné číslo, ktoré nezodpovedá alebo už nezodpovedá vozidlu, a je účastníkom nehody, územie štátu, v ktorom sa nehoda stala, na účely likvidácie škody, ako je to stanovené v prvej zarážke článku 2 ods. 2 tejto smernice alebo v článku 1 ods. 4 druhej smernice Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (*)

(*) Ú. v. ES L 8, 11.1.1984, s. 17.“;

(1) Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 2245/2004 (Ú. v. EÚ L 381, 28.12.2004, s. 10).

2. V článku 2 sa odsek 1 nahrádza textom, ktorý znie:

„1. Členské štáty upustia od kontroly poistenia zodpovednosti za škodu, pokiaľ ide o vozidlá obvykle sa nachádzajúce na území iného členského štátu a pokiaľ ide o vozidlá, ktoré sa obvykle nachádzajú na území tretej krajiny a ktoré vstupujú na ich územie z územia iného členského štátu. Môžu však vykonávať nesystematické kontroly poistenia za predpokladu, že nie sú diskriminačné a vykonávajú sa ako súčasť kontroly, ktorej cieľom nie je výlučne kontrola potvrdenia o poistení.“

3. Článok 4 sa mení a dopĺňa takto:

a) v písmene a) druhý pododsek:

i) prvá veta sa nahrádza takto:

„Členský štát, konajúc takto odchylné, vykoná príslušné opatrenia na zabezpečenie toho, že je odškodné vyplatené v súvislosti s každou stratou alebo škodou spôsobenou na svojom území a na území iného členského štátu vozidlami, ktoré patria takýmto osobám.“;

ii) posledná veta sa nahrádza takto:

„Komisii oznámi zoznam osôb oslobodených od povinného poistenia a orgánov alebo subjektov zodpovedných za odškodnenie. Komisia zoznam uverejní.“;

b) v písmene b) sa druhý pododsek nahrádza takto:

„V tomto prípade členské štáty zabezpečia, že s vozidlami, ako je to uvedené v prvom pododseku tohto písmena, sa zaobchádza rovnako ako s vozidlami, pre ktoré poistná povinnosť stanovená v článku 3 ods. 1 nebola splnená. Odškodňujúci subjekt členského štátu, v ktorom sa nehoda stala, si potom uplatní nárok voči záručnému fondu stanovenému v článku 1 ods. 4 smernice 84/5/EHS v členskom štáte, v ktorom sa vozidlo obvykle nachádza.“

Po piatich rokoch od dátumu nadobudnutia účinnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 72/166/EHS, 84/5/EHS, 88/357/EHS a 90/232/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (*), podajú členské štáty Komisii správu o vykonávaní a uplatňovaní tohto písmena v praxi. Komisia po preskúmaní týchto správ, a ak je to vhodné, predloží návrhy na nahradenie alebo zrušenie tejto výnimky.

(*) Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 14“;

4. V článkoch 6 a 7 ods. 1 sa vypustia slová „alebo na mimo-európskom území členského štátu“.

Článok 2

Zmeny a doplnenia smernice 84/5/EHS

Článok 1 smernice 84/5/EHS sa nahrádza takto:

„Článok 1

1. Poistenie uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 72/166/EHS povinne pokrýva škodu na majetku, ako aj ujmy na zdraví.

2. Bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek vyššie poistné krytie, ktoré môže byť stanovené členskými štátmi, každý členský štát požaduje, aby boli sumy, pre ktoré bude poistenie povinné, prinajmenšom:

a) v prípade ujmy na zdraví výška minimálneho poistného krytia 1 000 000 EUR na poškodeného alebo 5 000 000 EUR na nehodu bez ohľadu na počet poškodených;

b) v prípade škody na majetku 1 000 000 EUR na nehodu bez ohľadu na počet poškodených.

Ak je to potrebné, môžu členské štáty stanoviť prechodné obdobie maximálne päť rokov odo dňa implementácie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 72/166/ES, 84/5/EHS, 88/357/EHS a 90/232/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (*), v priebehu ktorého prispôbia svoje minimálne výšky poistného krytia sumám stanoveným v tomto odseku.

Členské štáty, ktoré stanovujú uvedené prechodné obdobie, o tejto skutočnosti informujú Komisiu a uvedú dĺžku trvania prechodného obdobia.

V lehote 30 mesiacov odo dňa implementácie smernice 2005/14/ES zvýšia členské štáty poistné krytie najmenej na polovicu úroveň ustanovenú v tomto odseku.

3. Každých päť rokov po nadobudnutí účinnosti smernice 2005/14/ES alebo po uplynutí prechodného obdobia uvedeného v odseku 2 sa sumy uvedené v danom odseku prehodnocujú v súlade s Európskym indexom spotrebiteľských cien (EISC), ako je stanovené v nariadení Rady (ES) č. 2494/95 z 23. októbra 1995 o harmonizovaných indexoch spotrebiteľských cien (**).

Sumy sa prispôbia automaticky. Takéto sumy sa zvýšia o percentuálnu zmenu určenú EISC pre dané obdobie, to znamená po piatich rokoch bezprostredne predchádzajúcich posúdeniu, a zaokrúhlia sa na násobok 10 000 EUR.

Komisia oznámi prispôbené čiastky Európskemu parlamentu a Rade a zabezpečí ich uverejnenie v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

4. Každý členský štát zriadi alebo poverí orgán, ktorého úlohou bude zabezpečiť náhradu škody najmenej do výšky povinného poistenia za škodu na majetku alebo ujmy na zdraví spôsobené neidentifikovaným vozidlom alebo vozidlom, ktoré nemalo splnené povinné poistenie stanovené v odseku 1.

Prvým pododsekom nie je dotknuté právo členských štátov považovať náhradu škody týmto orgánom ako doplnkovú alebo nedoplnkovú a právo vytvoriť opatrenie na náhradu škody medzi orgánom a osobou alebo osobami zodpovednými za nehodu a inými poisťovateľmi alebo orgánmi sociálneho zabezpečenia, ktorí sú povinní nahradiť škodu poškodenému, pokiaľ ide o tú istú nehodu. Členské štáty však nesmú dovoliť, aby tento orgán podmienil výplatu náhrady škody dokazovaním zo strany poškodeného, že zodpovedná osoba nie je schopná alebo odmieta zaplatiť.

5. Poškodený sa môže v každom prípade obrátiť priamo na orgán, ktorý bude na základe informácií poskytnutých na jeho žiadosť poškodeným povinný podať mu odôvodnenú odpoveď ohľadom vyplatenia náhrady škody.

Členské štáty však môžu vylúčiť vyplatenie náhrady škody zo strany tohto orgánu, pokiaľ ide o osoby, ktoré dobrovoľne nastúpili do vozidla, ktoré zapríčinilo škodu alebo ujmu v prípade, keď orgán môže dokázať, že si boli vedomé, že nebolo poistené.

6. Členské štáty môžu obmedziť alebo vylúčiť vyplatenie náhrady zo strany tohto orgánu v prípade, že škoda na majetku bola zapríčinená neidentifikovaným vozidlom.

Ak však orgán vyplatil náhradu škody za vážnu osobnú ujmu ktorémukoľvek poškodenému pri tej istej nehode, pri ktorej bola škoda na majetku zapríčinená neidentifikovaným vozidlom, členské štáty nemôžu vylúčiť platbu náhrady škody za škodu na majetku na tom základe, že vozidlo nie je identifikované. Napriek tomu môžu členské štáty stanoviť prekročenie o najviac 500 EUR, za ktoré môže byť poškodený na majetku zodpovedný.

Podmienky, za ktorých sa osobná ujma považuje za vážnu, sa určia v súlade s právnymi predpismi alebo správными opatreniami členského štátu, v ktorom sa nehoda stane. V tomto ohľade môžu členské štáty okrem iného brať do úvahy to, či si ujma vyžadovala nemocničnú starostlivosť.

7. Každý členský štát uplatňuje na vyplatenie náhrady škody svoje zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia týmto orgánom bez toho, aby bol tým dotknutý akýkoľvek iný postup, ktorý je pre poškodeného výhodnejší.

(*) Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 14

(**) Ú. v. ES L 257, 27.10.1995, s. 1. Nariadenie zmenené a doplnené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).“

Článok 3

Zmeny a doplnenia smernice 88/357/EHS

Druhá veta v štvrtom pododseku článku 12a ods. 4 smernice 88/357/EHS sa vypúšťa.

Článok 4

Zmeny a doplnenia smernice 90/232/EHS

Smernica 90/232/EHS sa mení a dopĺňa takto:

1. V článku 1 sa medzi prvý a druhý odsek vkladá tento odsek:

„Členské štáty vykonajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa každé zákonné alebo zmluvné ustanovenie obsiahnuté v poistení, ktoré vylučuje cestujúceho z takého krytia na základe toho, že vedel alebo mal vedieť, že vodič vozidla bol v čase nehody pod vplyvom alkoholu alebo inej omamnej látky, považovalo za neplatné, pokiaľ ide o nároky na náhradu škody takéhoto cestujúceho.“

2. Vkladá sa tento článok:

„Článok 1a

Poistenie uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 72/166/EHS pokrýva ujmu na zdraví a škodu na majetku, ktorú utrpia chodci, cyklisti a iní nemotorizovaní užívatelia ciest, ktorí sú v následku nehody s účasťou motorového vozidla oprávnení na náhradu škody v súlade s vnútroštátnym občianskym právom. Tento článok sa nedotýka zodpovednosti za škodu, ani sumy škody.“

3. V článku 2 sa prvá zarážka nahrádza takto:

„— pokryjú, na základe jediného poistného a počas celého zmluvného obdobia, celé územie Spoločenstva vrátane každého obdobia, počas ktorého vozidlo zostane v inom členskom štáte počas zmluvného obdobia; a“.

4. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 4a

1. Odchyľne od druhej zarážky článku 2 písm. d) smernice 88/357/EHS (*), ak je vozidlo odoslané z jedného členského štátu do druhého, za členský štát, v ktorom je umiestnené riziko, sa považuje členský štát určenia okamžite po prijatí zásielky kupujúcim na obdobie tridsiatich dní, hoci vozidlo nebolo formálne zaregistrované v členskom štáte určenia.

2. V prípade, že vozidlo sa stane účastníkom nehody počas obdobia uvedeného v odseku 1 tohto článku a je nepoistené, orgán uvedený v článku 1 ods. 4 smernice 84/5/EHS v členskom štáte určenia je zodpovedný za náhradu škody stanovenú v článku 1 uvedenej smernice.

Článok 4b

Členské štáty zabezpečia, že poistenec bude mať právo kedykoľvek požiadať o výpis nárokov na odškodnenie tretej strany, zahŕňajúc vozidlo alebo vozidlá kryté poistnou zmluvou najmenej predošlých päť rokov zmluvného vzťahu, alebo potvrdenie o neprítomnosti takých nárokov. Poistovacia spoločnosť alebo orgán, ktorý mohol byť menovaný členským štátom na poskytovanie povinného poistenia alebo na vydávanie takýchto výpisov a potvrdení, poskytne takýto výpis poistencovi do pätnástich dní od požiadania.

Článok 4c

Poistovacie spoločnosti sa nespoliehajú na prekročenia voči poškodenej strane pri nehode, pokiaľ ide o poistenie uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 72/166/EHS.

Článok 4d

Členské štáty zabezpečia, aby poškodené strany pri nehodách spôsobených vozidlom krytým poistením, ako je uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 72/166/EHS, požívali priame právo na konanie voči poistovacej spoločnosti kryjúcej zodpovednú osobu voči zodpovednosti za škodu.

Článok 4e

Členské štáty zavedú postup stanovený v článku 4 ods. 6 smernice 2000/26/ES (**) na likvidáciu škôd, ktoré vznikli pri nehode spôsobenej vozidlom krytým poistením, ako je uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 72/166/EHS.

V prípade nehôd, ktoré môže likvidovať systém národných kancelárií poisťovateľov stanovený v článku 2 ods. 2 smernice 72/166/EHS, zriadia členské štáty rovnaký postup ako v článku 4 ods. 6 smernice 2000/26/ES. Na účel uplatňovania tohto postupu sa každý odkaz na poisťovacie spoločnosti rozumie ako odkaz na národné kancelárie poisťovateľov, ako sú definované v článku 1 bod 3 smernice 72/166/EHS.

(*) Druhá smernica Rady 88/357/EHS z 22. júna 1988 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia, na uľahčenie účinného vykonávania slobody poskytovať služby (Ú. v. ES L 172, 4.7.1988, s. 1). Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES (Ú. v. ES L 181, 20.7.2000, s. 65).

(**) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o poistení zodpovednosti za škodu v súvislosti s používaním motorových vozidiel (štvrtá smernica o poistení, otorových vozidiel) (Ú. v. ES L 181, 20.7.2000, s. 65).“

5. V článku 5 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, že bez toho, aby boli dotknuté ich záväzky podľa smernice 2000/26/ES, informačné centrá zriadené alebo schválené v súlade s článkom 5 tejto smernice budú poskytovať informácie uvedené v danom článku ktorejkoľvek strane, ktorá bola účastníkom dopravnej nehody spôsobenej vozidlom krytým poistením, ako je uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 72/166/EHS.“

Článok 5

Zmeny a doplnenia smernice 2000/26/ES

Smernica 2000/26/ES sa mení a dopĺňa takto:

1. Vkladá sa nové odôvodnenie 16a:

„(16a) V súlade s článkom 11 ods. 2 v spojení s článkom 9 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o súdnej právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (*), poškodené strany môžu začať súdne konanie proti poskytovateľovi poistenia občianskoprávnej zodpovednosti v členskom štáte, v ktorom majú bydlisko.

(*) Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 2245/2004 (Ú. v. EÚ L 381, 28.12.2004, s. 10).“

2. V článku 4 sa odsek 8 nahrádza takto:

„8. Vymenovanie likvidačného zástupcu neznamena samo o sebe otvorenie pobočky v zmysle článku 1 písm. b) smernice 92/49/EHS a likvidačný zástupca sa nepovažuje za prevádzkareň v zmysle článku 2 písm. c) smernice 88/357/EHS alebo

— za prevádzkareň v zmysle Bruselského dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a vykonávaní rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (*) – pokiaľ ide o Dánsko,

— za prevádzkareň v zmysle nariadenia (ES) č. 44/2001 – pokiaľ ide o iné členské štáty.

(*) Ú. v. ES C 27, 26.1.1998, s. 1 (konsolidované znenie).“

3. V článku 5 ods. 1 písm. a) sa bod 2 ii) vypúšťa.

4. Vkladá sa tento článok:

„Článok 6a

Centrálny orgán

Členské štáty prijímú všetky príslušné opatrenia na uľahčenie včasnej dostupnosti základných údajov pre poškodených, poisťovne alebo ich zákonných zástupcov, potrebných na vysporiadanie nárokov.

Tieto základné údaje sú, tam kde je to vhodné, sprístupnené v elektronickej forme v hlavnom archíve v každom členskom štáte a dostupné stranám prípadu na ich výslovnú žiadosť.“

Článok 6

Implementácia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 11 júna 2007. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu.

Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty môžu, v súlade so zmlouvou, uchovať alebo uviesť do účinnosti ustanovenia, ktoré sú pre poškodenú stranu výhodnejšie než ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou.

3. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 7

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom jej uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 8

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 11. mája 2005

Za Európsky parlament
predseda
J. P. BORELL FONTELLES

Za Radu
predseda
N. SCHMIT